

אור הוא כוח

כינוס ילדי צבאות ה' – כ"ה כסלו תשמ"א

בנוסף לעיקר שהוזכר לעיל, שאותו נשק שניתן למשה רבינו, ש"קבל תורה מסיני" - לאחר-מכן "מסרה" לכל הדורות, עד ש"תורה צוה לנו משה" היא "מורשה קהילת יעקב" - הדבר בא בירושה לכל ילד יהודי, עד לדורנו ולשנה הנוכחית, בימי החנוכה, כפי שאמרתם זה-עתה בשנים-עשר הפסוקים ומאמרי חז"ל.

אותה תורה ואותן מצוות, שהם נצחיים - יביאו גם את הנצחון הנצחי במלחמה עם היצר, שהוא גם הניצחון במלחמה עם הגלות - להביא את משיח צדקנו, ועל-ידו - את קץ הגלות, את "אתחלתא דגאולה" ואת הגאולה השלמה.

בנוסף לכך, ישנו הבדל עיקרי ומעלה מצד אופן התנהלות המלחמה, דבר המודגש במיוחד על-ידי מצות חנוכה: ענינו של חנוכה הוא נצחון עבור התורה כולה ועבור כל "חוקי רצונך"; ועל כך נקבעה מצוה, שתזכיר, תחגוג ותאיר את תוכנם של הנצחון ושל המלחמה - על-ידי הדלקת הנרות, על-ידי העלאת אור.

דבר זה מדגיש, ש"צבאות השם" מנהלים את מלחמתם ואת נצחונם לא חס-ושלום על-ידי חילופי מהלומות, ולא חס-ושלום על-ידי מעשים בלתי-אציליים ובלתי-מתאימים, אלא הם מנהלים את מלחמתם על-ידי אור - על-ידי כך שהם מעלים אור על-ידי "נר מצוה ותורה אור"; על-ידי כך שהם לומדים את התורה, באופן שהתורה מאירה ומורה להם את התנהגותם היום-יומית, והם מקיימים "נר מצוה" - את מצוות התורה, שכל אחת מהן היא "נר".

ענין זה מודגש, כאמור, בימי החנוכה, שבהם ניתוספו המצוות של נרות חנוכה, שהמצוה שבהן היא להעלות אור.

והעלאת האור היא "על פתח ביתו מבחוץ" - באופן שהדבר מאיר הן אצלו בביתו, והן "בחוץ", כאשר "החושך יכסה ארץ", אפילו בזמן חושך הגלות, ובתוך העולם - מעלה יהודי אור על-ידי יהדות, על-ידי "נר מצוה ותורה אור".

כאשר ישנו אור זה, אין עוד צורך באמצעים נוספים: על-ידי אור, ועל-ידי הנהגת חיים מאירים - מנצחים את החושך ואת כל הענינים הבלתי-רצויים הקשורים עם הגלות ועם היצר, ומביאים את הגאולה המאירה.

הוראה נוספת שימי החנוכה מעניקים לכל אחד ב"צבאות השם", ול"צבאות השם" כולו: כשאדם ממלא את שליחותו של הקב"ה, והוא פעיל ועוסק ב"צבאות השם" במידה הנדרשת - אל לו להסתפק בכך, אלא צריך להיות "מעלין בקודש" - עליו להעלות עוד יותר אור, ולזכך עוד יותר את אור התורה ומצוותיה.

וכפי שאנו רואים במצות הדלקת נרות חנוכה: היום הדלקנו שני נרות, אע"פ שיום אחד קודם לכן קיימנו את המצוה במלואה על-ידי נר אחד, על-ידי האור של נר אחד.

הקב"ה אומר, נותן כח ומצווה על כל אחד מ"צבאות השם", ועל כל יהודי, שבכל יום יוסיף עוד יותר אור על האור שהיה יום קודם לכן, וכשהוא גדל והולך במספר ימיו - ודאי עוד יותר שעליו לגדול בהתעסקותו בהפצת אור.

וכאמור לעיל, כפי שאנו רואים בנרות חנוכה, החל מהיום השני, שבו הוסיפו נר נוסף על הנרות של היום הקודם, ומיד יודעים, שכך מורה התורה - שלמחרת, אחרי יום זה, יוסיפו נר נוסף.

